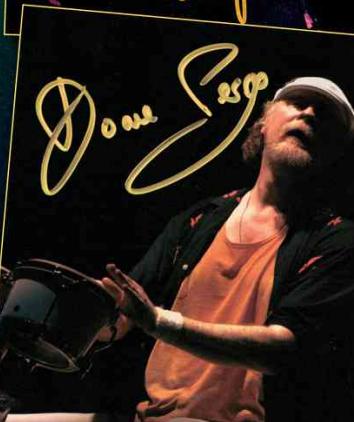
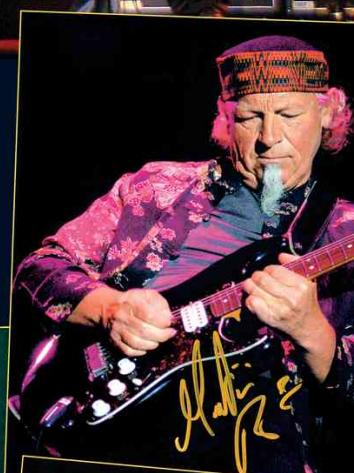
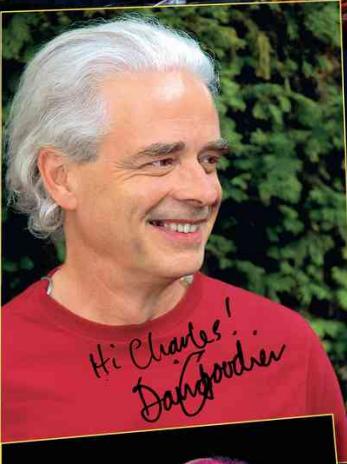

Jethro Tull

v zemích
Koruny české

Jethro Tull

v zemích Koruny české

Copyright © Karel „Kartullix“ Brychta, Vladimír „Jetřich Tyl“ Řepík,
Libor „Teacher“ Mysliveček, Pavel „Pavtullix“ Švanda,
Josef „Peptullix“ Maleček, Vladimíra „Vlad'tullka“ Pekárová,
Renáta Aujesky, Jolana Sitová, 2009

Photography © Karel Brychta, Ruda Černovský, Miloš Klemsa,
Vladimír Řepík, Vít Řehoř, Jiří Plaček, 2009

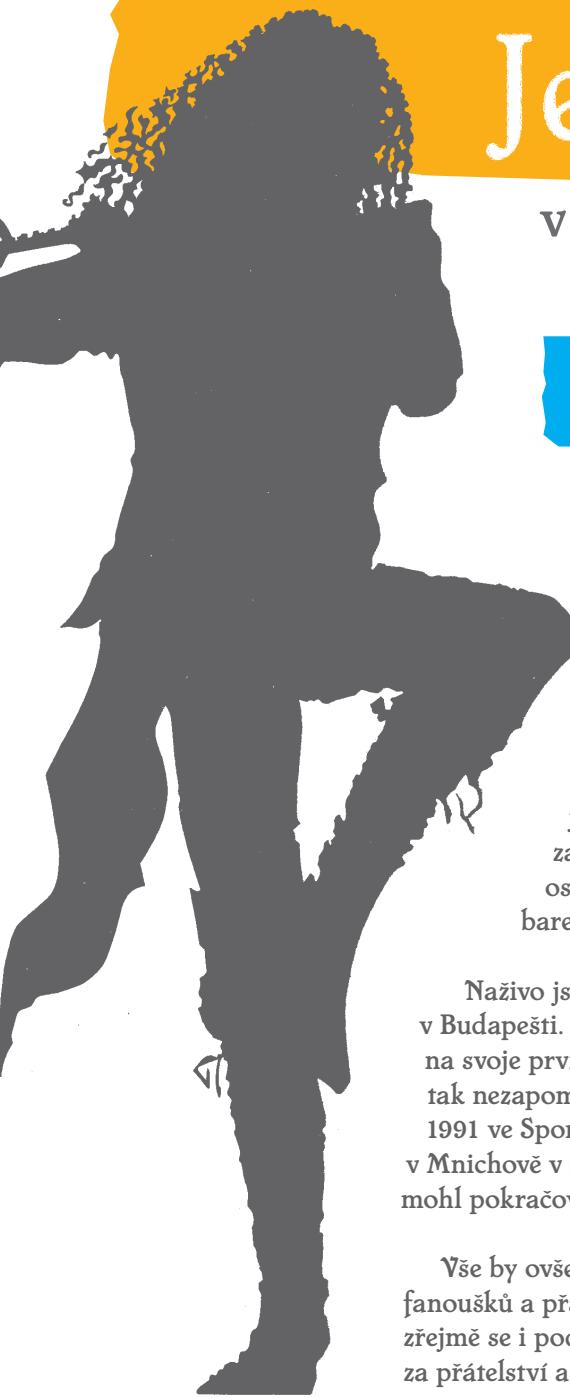
Illustrations © Jirka Chaloupka, 2009

Translations lyrics © Vladimír Řepík, 2009

Copyright © Volvox Globator, 2009

Copyright © FCJT, 2009

ISBN 978-80-7511-084-8 (pdf)

Jethro Tull

v zemích Koruny české

„SLÝCHÁVÁŠ MĚ VOLAT
VE SLADKÝM SNU ...“

(*Jethro Tull – Sweet Dream '69*)

Andersona a Jethro Tull nepřestanu mít nikdy rád. Budu je poslouchat do konce svých dní. Jako jsem je začal poslouchat před 37 lety, kdy jsem poprvé slyšel *Thick As A Brick* a *Aqualung*.

Naučil jsem se brát Jethro Tull a každý jejich další projekt a koncert jako odměnu za to, že jsem si jejich hudbu, která byla vždy osobitá, rozeznatelná od ostatních, hudebně barevná a nezařaditelná, vybral jako tu „nej“.

Naživo jsme je v podstatě mohli slyšet až v roce 1986 v Budapešti. Této jedinečné možnosti jsem využil a nikdy na svoje první živé sefkání s Tully nezapomenu. Stejně tak nezapomenu na jejich první koncert u nás v roce 1991 ve Sportovní hale, ani na další skvosty v Lucerně, v Mnichově v roce 1995, kde hrál Divinities. A tak bych mohl pokračovat.

Vše by ovšem nebylo dokonalé bez dalších tullích fanoušků a přátel, kteří mě motivovali, pomáhali a samozřejmě se i podíleli na vytvoření této knížky. Děkuji všem za přátelství a spolupráci.

Žili jsme celých 23 dlouhých let v celibátu od živých koncertních vystoupení Jethro Tull v Čechách či na Moravě. V Čechách se Jethro Tull poprvé objevili 4. 7. 1991 ve Sportovní hale v Praze a o rok později na výjimečném turné v Lucerně (10. 5. 1992), z kterého vznikla deska *A Little Light Music* se skladbou „One White Duck“ z Prahy. Do třetice Jethro Tull přijeli do Vítkovic (22. 6. 1993) na oslavu svých pětadvaceti.

Nyní se k nám tito hudbou posedlí mistři rockové dynamiky pravidelně vracejí samozřejmě jako vždy v čele s lanem Andersonem, erudovaným, milovaným a rafinovaným hudebníkem, hrádcem a žertýřem suchého anglického humoru. Jeho vlastní texty plné slovních hříček i filozofických vhledů mají stejnou stavbu jako meandry jeho flétny, jeho zvučné slovní projevy v krátkých pauzách mezi písničkami a skladbami obsahují kousavý vtip a kryptickou mnohoznačnost. Další epitom pravého rockového monstra, kytarista Martin Barre, hrává chvílemi podle naučených not, vzápětí ale syrově zakvílí svým typickým melodickým sólem s bluesovým cítěním, vezme-li ale do rukou akustickou kytaru, je nabílenou klasika! Z kapely v akci na nás jakoby dýchla pradávná historie zašlých, předkřesťanských časů keltské slávy ve znamení bojové zarputilosti a tajemné spirituality. Nabité koncertní sály jsou při muzice Jethro Tull plné lidského tepla, ještě dlouho po návratu do našich domovů v sobě zachováváme onen kousek pocitu vzletného a ušlechtilého krásna a věříme, že dříve nežli to z nás docela vyprchá, zažijeme další koncert, a pak zase další ...

Múza z Baker Street

Jethro Tull

v zemích Koruny české

Hledání ráje

Písat o Jethro Tull je pro mě jako svěřovat se s hodně intimní věcí.

V životě je to totiž většinou zařízeno tak, že ve vztahu jeden miluje více a jeden mří. Když ten první, ovládán svým citem, tzv. zatlačí na pilu, druhý bude instinctivně ustupovat. A síly jsou vyrovnané, je to tak přirozené a správné. Ovšem jde o situaci, kdy oba o té lásku vědí.

U mě a Jethro Tull je to naštěstí jinak. Oni o mojí vášni neví, proto neustoupí, zůstanou, kde jsou.

Já svůj cit proto nemusím nijak korigovat, abych neublížovala, a můžu si naplno a pořád užívat té krásy, bez toho, že je naštvrť a znechutním.

Za poslední kalendářní rok jsem viděla 3 koncerty a byly to 3 nezapomenutelné zážitky. Pokaždé jiný playlist, jiné prostředí, jiná roční doba, avšak pokaždé stejná atmosféra, stejná energie. Pokaždé stejně slušní návštěvníci, kteří jdou za tímhle jedním přesným zážitkem.

Říkám si, jak někdo může být takřka výhradním autorem čtyřicetileté tvorby? Kde se to v něm bere? Kde se bere ta síla, že osloví tolik lidí? Nevím, nejspíš ji lan dostał jako dar, a on se na opátku chová slušně, s úctou, nepropadá manýrům hvězd a nedovolí fanouškům stáhnout ho mezi své obsese, protože ty svazují a vyčerpávají. A pak už by lan nebyl tím, kým je.

Jethro Tull

KAPELA, CO ZVOLNA KRÁČÍ...

Hlavní osobností skupiny Jethro Tull je od počátku Ian Scott Anderson (narozen 10. srpna 1947 v Dunfermline ve Skotsku). Choval ryby, mazlí se s flétnou, je horlivý fanoušek křehčích postav v rocku. Skladatel, textař, zpěvák, flétnista, kytarista, ale především neúnavný rockový bavič. Dokázal vytvořit jednu z nejosobitějších a nejpřitažlivějších kapel na rockové scéně.

Jeho věrným společníkem je o rok starší Martin Lancelot Barre (narozen 17. listopadu

1946 v Birminghamu), mj. velký sportovec, který absolvoval v letech 1989–91 tři maratóny v Paříži a Londýně.

V kapele se vyštídal za celou bezmála třicetiletou existenci více než 30 vynikajících muzikantů, včetně otce a syna Peggových. Musíme vzpomenout i zemřelého Johna Glascocka a Marka Craneyho.

Datum vzniku Jethro Tull se „oficielně“ uvádí dnem 2. 2. 1968, kdy hráli poprvé pod názvem Jethro Tull v Marquee Clubu v Londýně.

Při troše zjednodušení se dá říci, že v průběhu tvorby Iana Andersona existuje sedm období, zastoupených většinou třemi stylově podobnými alby:

Blues a bluesrock

– láska, rodiče, přátele

1968	This Was
1969	Stand Up
1970	Benefit

Hardrock a artrock – námětová alba

1971	Aqualung
1972	Thick as a Brick
1973	A Passion Play

Artrock – městská lyrika

1974	War Child
1975	Minstrel in the Gallery
1976	Too Old to Rock'n'Roll: Too Young to Die

Folkrock

– město versus venkov, ohrožení přírody

- 1977 Songs from the Wood
- 1978 Heavy Horses
- 1979 Stormwatch

Prvky elektronické hudby

- 1980 A
- 1982 The Broadsword and the Beast
- 1983 Ian Anderson: Walk into Light
- 1984 Under Wraps

Návrat k hardrocku a bluesrocku

- 1987 Crest of a Knave
- 1989 Rock Island
- 1991 Catfish Rising

Orientální hudební vlivy

– postmoderní společnost, dojmy z cest

- 1995 Roots to Branches
- 1995 Ian Anderson: Divinities
- 1999 J-Tull Dot Com
- 2000 Ian Anderson:
The Secret Language of Birds
- 2003 Ian Anderson: Rupi's Dance
- 2003 Christmas Album

1968

Jethro Tull (původně na prvním singlu špatně natištěno *Toe*) se stali domácí kapelou v londýnském prestižním klubu Marquee a zaplatili si za vlastní studiový čas k nahrání desky **This Was**. Jsou předkapelou Pink Floyd na jejich vůbec prvním koncertě v Hyde Parku. Abrahams poté odchází v důsledku údajné „hudební rozdílnosti“. Nakrátko přichází Tony Iommi jako host v legendární televizní show Rolling Stones „Rock'n'Roll Circus“. Iommi odchází založit Black Sabbath a Tull rekrutují neznámého Martina Barreho pro své první americké turné.

1969

Anderson se osvobozuje od bluesové nálepky a stává se „progresivním“. Jejich první hitový singl, *Love Story*, dosahuje na žebříčku č. 29. Následující „Living in the Past“ se zpěvem natočeným v San Franciscu se dostává na 3. místo. Tull se objevují na Newportském jazzovém festivalu. Druhé album **Stand Up** se samými Andersonovými písničkami se umisťuje na prvním místě v Británii a Top Ten v USA. Čtenáři Melody Makeru zvolili skupinu jako druhou nejlepší po Beatles před Rolling Stones.

1970

Benefit uvádí jako klávesistu Andersonova někdejšího spolužáka Johna Evansa (vypustil „S“ na konci jména Evans podobně jako Keith Richard, ale později ho opět připojil).

1971

Zlatá éra. Střední období Tull ve známení pompy a velkoleposti začíná klasickým albem **Aqualung**, které jde přímo do první desítky v USA. Bunker odchází, aby se oženil, a je nahrazen ještě jedním z veteránů z dob John Evans Bandu – Barriemorem Barlowem.

Jethro Tull

v zemích Koruny české

1972

Deska **Thick as a Brick** v rockově operním stylu se stává jejich prvním americkým číslem 1 a začíná se o nich mluvit v uměleckých kruzích. Jsou teď jednou z největších živých kapel na světě.

1973

Daňový exil ve Švýcarsku prodlužuje kreativně hubené období. V Paříži je natočena deska, která je později zavržena. Anderson píše **A Passion Play** – další námětové album. Kapela jezdí s výpravnou scénou, zvířecími kostýmy a ztřešteným filmem „O Králíku, který ztratil brýle“, promítaným o přestávce.

1974

War Child je návratem k jednodušším písničkám a kontrastuje s velikášstvím koncepčních desek. Tull koncertují se smyčcovým kvartetem, jehož členové mají napudrované paruky.

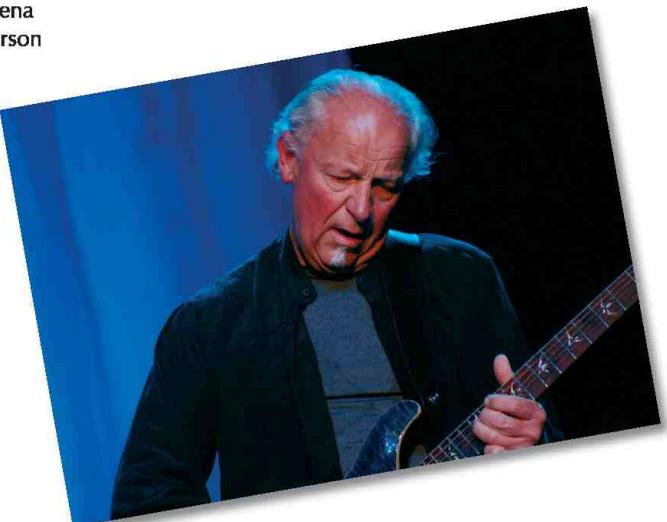
1975

Tull nahrávají **Minstrel in the Gallery** a dodržují tak vyčerpávající předsevzetí jednoho alba ročně. Použijí k tomu své mobilní studio v Monte Carlu. Ale jsou příliš unaveni,

aby uspořádali koncertní turné. Minstrel se stává jejich do tehdy nejméně prodávanou deskou, dosahuje pouze 20. místa. Hammond odchází s dostatkem peněz pro celý zbytek života.

1976

Objevuje se punk a Tull stejně jako většina progresivních skupin si uvědomuje svůj věk. Titul „Příliš starý na rock'n'roll, příliš

mladý na smrt“ není až tak ironický, jak by si bývali přáli. Hammonda střídá John Glascock a album je prvním krokem k uskutečnění představy divadelního muzikálu autorů Iana Andersona a Davida Palmera – stálého orchestrálního aranžéra Tull. Titulní píseň později během invaze do Panamy pouštějí vojáci jako hlasitou kulisu při svržení Noriega. Není divu, že Noriega padá.

1977

Začíná období Andersonova venkovského statkaření, vrací se triumfálně do formy. **Songs from the Wood** je jejich nejlepším albem od dob *Aqualunga*. Dosahuje 8. příčky v USA po rozsáhlém a úspěšném turné. Teatrální praktiky jsou přitom zaměněny komornějším přístupem. Palmer se připojuje ke kapele na stálo jako druhý klávesista.

1978

Heavy Horses pokračují ve folkovém tématu, neboť i Anderson věnuje více času farmaření (v Buckinghamshirském hrabství) a svému skotskému lososímu byznsysu. Skvělá vystoupení Tull v Evropě jsou zaznamenána na jejich prvním živém dvojalbumu *Bursting Out*. Poprvé také hrají v živém zaoceánském vysílání BBC Old Grey Whistle Test v Madison Square Garden. Bohužel, u Glascocka se projevuje srdeční choroba, která ho zabije. Další blackpoolský veterán, Tony Williams, zaskakuje na basu.

1979

Glascock umírá po operaci srdce krátce po vydání *Stormwatch*. Také Barlow odchází s odůvodněním, že hudba se stala příliš „pochodovou“ („rumpety-tumpety-tump“, jak se vyjádřil). Anderson provádí nábor Dave Pingga z Fairport Convention. Palmer odchází.

1980

V náhlé změně směru Anderson ponechává v kapele Dave Pingga, ale přibírá do sestavy květnatého multiklávesového kouzelníka Eddie Jobsona (pův. Roxy Music) a amerického bubeníka Marka Craneyho. Skupina dělá šňůru na podporu velice elektrického alba

„A“, které mělo být původně sólovým projektem Andersona, ale skončilo jako 17. album skupiny za uplynulých 13 let (včetně komplikací). Hráči mají na sobě na koncertech absurdní bílé kosmické kombinézy.

1981/1982/1983

Syntetizátory převažují i po výměně Jobsona za Petera Vetteseho. Folkový Gerry Conway hraje bicí na **Broadsword and the Beast**. Klávesy pak na turné přebírá Paul Burgess. Je dána příležitost i Philu Collinsovi při vystoupení Tull na Prince's Trust Concert. Vychází Andersonovo první sólové album **Walk into Light**, aniž by ohrozilo žebříčky.

1984

Under Wraps je prvním albem Tull, nahráváným v Andersonově domácím studiu. Druhý americký Tull, Doanne Perry, jede se skupinou na světové turné. Anderson si v jeho průběhu přivodí potíže s hlasivkami, které mu pak po dva roky nedovolí koncertovat.

1985/1986

Období zelené pohody. Anderson se věnuje farmaření, zatímco skupina má prázdniny.

1987/1988

Působivý **Crest of a Knave**, jejich první album po třech letech, je natočeno v Andersonově a Peggově domácím studiu. Následující turné uvádí na klávesách Dona Aireyho (pův. Rainbow). Fanoušci dostávají k 20letí mamutí výběr a video.

1989

Ke všeobecnému úžasu Tull vyhrávají opožděnou Grammy za *Crest of a Knave* v kategorii nejlepší hardrockové/metalové album, přestože kritikové tvrdí, že není ani jedním z uvedeného. Ke skupině se přidává Martin Alcock z Fairport Convention na klávesy a příležitostně na kytaru.

Jethro Tull

v zemích Koruny české

1990/1991

Spousta cestování, hlavně po východní Evropě. **Catfish Rising** představuje nového klávesisty Andyho Giddingse (pův. Leo Slayer), příležitostně se s basou objevuje Peggův syn Matthew. Singl Rock on the Road, i když končí u čísla 47, je nejlepší žebříčkovou pozicí Tull od roku 1976.

1992

Věrný člen Fairport Convention David Mattacks je bubeníkem na poloakustickém menším turné Tull, ze kterého vzniká záznam **A Little Light Music**.

1993

Čtyřcédečkový soubor v krabici k 25. výročí skupiny obsahuje prastaré nahrávky Tull, kompletní koncert z roku 1970 a něco nového materiálu, nahraného ve vesnickém klubu Beacons Bottom blízko Andersonova bydliště. Čtrnáct bývalých a současných členů Tull (včetně první sestavy, která se setkává poprvé od roku 1970) se schází ve Westmoreland Arms v Londýně k filmování rozhovoru na video k 25. výročí. Dokonce i Jeffrey Hammond-Hammond vychází z úkrytu, ale nemluví.

1994

Martin Barre vydává své první sólové album. Tull odjíždějí na další světové turné.

1995 – 2009

Ian Anderson vydává svá další sólová alba – **Divinities** (1995), **Secret Language of Birds** (2000), **Rupi's Dance** (2003) a další počin koketující s klasikou **Ian Anderson Plays the Orchestral Jethro Tull** (2005). V roce 1999 vydávají Jethro Tull zatím poslední studiové album **J-Tull Dot Com**. Od té doby vycházejí různé výběry nebo záznamy z koncertů.

Jethro Tull
v zemích Koruny české

1. sraz FCJT

‘90

...když ještě
s námi nebyli...